

FAQ (pytania i odpowiedzi)

1. Czym jest Przymierze w WŻCh?

Przymierze w WŻCh jest odpowiedzią na rozpoznany „dar miłości Boga” (zob. tekst Przymierza, *Statut WŻCh w Polsce*, Zał. 1, par. 5) w postaci powołania na drogę WŻCh i zobowiązaniem się wobec Boga i Wspólnoty do życia zgodnego z [Zasadami Ogólnymi WŻCh](#), w tym do uczestnictwa w jej życiu formacyjnym, wspólnotowym i apostołskim – czasowo (aż do czasu utwierdzenia się w powołaniu do WŻCh i decyzji o wstąpieniu do Wspólnoty na całe życie lub decyzji o odejściu ze Wspólnoty) lub na stałe (po potwierdzonym rozeznaniu decyzji o włączeniu się w WŻCh na całe życie).

Przymierze w WŻCh ma rangę przyrzeczenia publicznego w Kościele. [por. *Statut WŻCh w Polsce*, Zał. 1, par. 1, ust. 1-3]

2. Po co i dlaczego podejmować Przymierze?

Dwie najważniejsze przyczyny podejmowania Przymierza w WŻCh:

a) Bóg pierwszy zaproponował ludziom przymierze i przez całą historię pozostaje mu wierny, czego najmocniejszym wyrazem i znakiem jest Wcielenie Syna Bożego i Jego dzieło Odkupienia. Pierwszą odpowiedzią człowieka na to przymierze jest Chrzest święty, a potem przez całe życie jesteśmy zapraszani do coraz bardziej świadomego potwierdzania tej odpowiedzi, w tym: szukania najlepszej dla siebie drogi rozwoju duchowego, szukania miejsca w Kościele jako wspólnoty, włączania się w misję Chrystusa i Kościoła. Przymierze w WŻCh jest deklaracją, że swoje życie chrześcijańskie pragnę rozwijać razem z WŻCh i w WŻCh, znajdując w niej potrzebne narzędzia rozwoju duchowego i wsparcie oraz realizując z nią misję Jezusa w świecie.

b) Publiczne przyrzeczenie we wspólnoty Kościoła ważne jest zarówno dla samego składającego je, jako wyraz ważności decyzji i gotowości realizacji postanowień we współpracy i z pomocą Wspólnoty, a także dla całej Wspólnoty, jako świadectwo działania Ducha Świętego w składającym Przymierze i w WŻCh, do której Bóg tę osobę powołuje.

Przymierze w WŻCh, poprzez akt publiczny, podkreśla włączenie się we wspólnotę światową oraz głębię tego zobowiązania wykraczającego ponad zwykłą deklarację członkowską. [por. *Charyzmat WŻCh*, p. 168-171]

3. Czym różni się Przymierze od ślubów lub przysięgi podejmowanych w Kościele?

Przymierze w WŻCh jest, zgodnie z teologią moralną, przyrzeczeniem publicznym w Kościele mającym rangę przysięgi przyrzekającej (por. KPK, Kan. 1199-1204) (wcześniejszy fragment z kodeksu opisuje, czym jest ślub – mający inną rangę, por. KPK, Kan. 1191-1198). Przyrzeczenia takie towarzyszą sakramentom chrztu, bierzmowania, małżeństwa i kapłaństwa (jednak same w sobie nie są sakramentami), mogą też towarzyszyć innym aktom – jak to ma miejsce w przypadku Przymierza w WŻCh (por. KKK 2101, KPK Kan. 1201, par. 1). Jak mówi Katechizm Kościoła Katolickiego, w wielu sytuacjach chrześcijanin jest wzywany do składania przyrzeczeń Bogu, a wierność tym przyrzeczeniom jest przejawem szacunku należnego Boskiemu Majestatowi i miłości wobec wiernego Boga.

4. Czy odejście z WŻCh po Przymierzu jest grzechem?

Samo odejście z WŻCh nie jest grzechem. Należy jednak brać pod uwagę następującą kwestię. Przymierze w WŻCh jest, zgodnie z Kodeksem Prawa Kanonicznego, traktowane jako przysięga. Według KPK, kto dobrowolnie przysięga, że coś wykona, związany jest szczególnym obowiązkiem religijnym to wypełnić. W WŻCh są jednak określone sytuacje, gdy osoba, która podjęła Przymierze (czasowe lub stałe) może być z tego Przymierza zwolniona, w szczególności gdy rezygnuje z WŻCh. Zgodnie z KPK, Kan. 1202-1203, zwolnienie z realizacji Przymierza, a dotyczy to głównie Przymierza stałego, związane z rezygnacją z WŻCh potwierdzić powinny władze Wspólnoty, na ręce których składane było Przymierze. Dlatego osoba odchodząca z WŻCh, biorąc pod uwagę podjęty obowiązek religijny, powinna taką rezygnację formalnie złożyć.

Jeżeli Przymierze zostało w przeszłości podjęte na określony okres czasu, po upływie tego czasu Przymierze czasowe wygasa i ustaje obowiązek moralny wypełniania jego zobowiązań. Jednak, według obowiązującego Statutu WŻCh w Polsce, nie stosuje się obecnie podejmowania Przymierza na określony okres czasu.

5. Czy grzechem jest uczestnictwo w WŻCh i jednocześnie niewypełnianie przyjętych zobowiązań zawartych w podjętym Przymierzu?

Bycie w WŻCh zakłada, zgodnie z duchowością ignacjańską, dążenie do szukania większego dobra w realizacji swojego chrześcijańskiego życia. Członek WŻCh podejmujący Przymierze bierze na siebie obowiązek moralny wypełnienia tego, do czego się zobowiązał (por. KPK, Kan. 1200, par. 1). Zatem w kategoriach moralnych (grzechu lub nie) można oceniać to, w jaki sposób osoba z Przymierzem podchodzi do realizacji podjętych zobowiązań. Realizacja ta powinna być więc przedmiotem rachunku sumienia i rewizji, przeżywanej indywidualnie i we wspólnocie, traktowanych jako przyglądanie się swojej

współpracy z Bogiem w życiu Przymierzem. W szczególności, jeśli osoba, która podjęła Przymierze, nie wypełnia zawartych w nim zobowiązań, powinna zadawać sobie pytania o powody takiego stanu, o myśli z tym związane, decyzje i czyny oraz świadome zaniedbania. Może to być również wezwanie do postawienia sobie pytania, czy WŻCh jest rzeczywiście właściwym miejscem w Kościele. Jeśli w wyniku dobrze przeprowadzonego rozeznania indywidualnego i wspólnotowego okaże się, że trwanie w WŻCh i w Przymierzu stwarza przeszkodę dla osiągnięcia większego dobra (por. KPK, Kan. 1202), osoba taka powinna złożyć rezygnację z uczestnictwa w WŻCh i poprosić o zwolnienie z realizacji Przymierza na ręce władz, wobec których Przymierze było składane.

6. Na czym polega styl życia i apostołowania WŻCh?

Styl życia WŻCh charakteryzują następujące elementy:

a) Troska o osobisty wzrost duchowy, w szczególności:

- intensywne życie sakramentalne, w tym uczestnictwo w Eucharystii ilekroć jest to możliwe,
- codzienna modlitwa oparta na piśmie świętym i rachunek sumienia,
- coroczna wewnętrzna odnowa w oparciu o źródła duchowości WŻCh, a zwłaszcza Rekolekcje Ignacjańskie, i rozwój miłości Matki Bożej,
- jeśli to możliwe regularne kierownictwo duchowe.

b) Rozeznawanie indywidualne i we wspólnocie zaangażowania w apostołstwo w życiu społecznym, ekonomicznym i politycznym.

c) Odpowiedzialność za uczestnictwo w spotkaniach wspólnoty (m.in. podstawowej, lokalnej) i innych jej działaniach.

Apostolstwo WŻCh (ZO¹ 8):

- a) Osobiste apostołstwo poprzez wprowadzanie Chrystusa w swoje najbliższe otoczenie.
- b) Apostolstwo do wewnątrz, na rzecz wspólnoty: podstawowej (np. posługa animatora, koordynatora), lokalnej, krajowej i światowej.
- c) Udział we wspólnych zaangażowaniach wspólnoty (np. podstawowej, lokalnej) lub powołanych do tego celu zespołów i grup (np. na poziomie krajowym lub światowym). Można się również włączyć w działalność innych organizacji świeckich lub kościelnych.
- d) Wspólnota wspomaga członków w ich apostołstwie, szczególnie przez rozeznawanie we wspólnocie planowanych i rewizję realizowanych zaangażowań.
- e) Nasze apostołstwo traktujemy jako włączenie się w misję Chrystusa w świecie, stąd też teren naszej misji jest nieograniczony, gdyż wszystkim chcemy nieść ewangelię zbawienia - każdy tam, gdzie odczytuje Boże

wezwanie. Szczególnie jednak pragniemy działać na rzecz ludzi dotkniętych ubóstwem, wykluczeniem lub prześladowaniem, a także na rzecz ewangelizacji kultury. Pragniemy rozwijać ducha pojednania i współpracy, w tym ekumenizmu.

7. Jakie kroki trzeba powziąć, by podjąć Przymierze czasowe/stałe?

Osoba, która pragnie podjąć Przymierze czasowe powinna spełniać następujące warunki: akceptować Zasady Ogólne, poznać styl życia WŻCh, zacząć go realizować i pragnąć go rozwijać. Regularnie przez co najmniej rok uczestniczyć w spotkaniach wspólnoty podstawowej/prewspólnoty i włączać się w inne działania formacyjne i apostołskie wspólnoty lokalnej. Aby decyzja o podjęciu Przymierza była dojrzała, wymaga się odprawienia na tym etapie Ćwiczeń Duchowych, przy czym zaleca się przeżycie przynajmniej Fundamentu i I Tygodnia. Gotowość do podjęcia Przymierza czasowego powinna być zgłoszona do władz wspólnoty lokalnej.

W okresie 2-8 lat (według NOⁱⁱ) od podjęcia Przymierza czasowego członek WŻCh, starając się realizować styl życia i apostołowania WŻCh i dokonując okresowej rewizji życia Przymierzem, dochodzi do potwierdzenia, że WŻCh jest jego powołaniem w Kościele lub do rezygnacji z tej drogi. Aby decyzja była dojrzała i przemyślana, wymaga się, by przed podjęciem Przymierza stałego członek WŻCh odbył pełne Ćwiczenia Duchowe w dowolnej formie. Decyzja o podjęciu Przymierza stałego, podobnie jak w przypadku Przymierza czasowego, powinna być poddana również rozeznaniu we wspólnocie w obecności animatora. Gotowość do podjęcia Przymierza stałego powinna zostać zgłoszona do władz wspólnoty lokalnej, które po jej potwierdzeniu zgłaszają do Rady Wykonawczej (na [adres Sekretariatu WŻCh](#)) wnioski o pozwolenie podjęcia tego Przymierza, a także, na adres sekretariat@wzch.org.pl, informację o kandydacie i swoją opinię na ten temat. Szczegółowe kroki podczas przygotowania do podjęcia Przymierza stałego zamieszczone są na [stronie WŻCh](#) (po zalogowaniu).

8. Czy do podjęcia Przymierza czasowego/stałego wystarczy odprawienie Rekolekcji ignacjańskich w ciągu życia?

Tak. Dopuszcza się różne formy: rekolekcje 30-dniowe, ćwiczenia duchowe podzielone na etapy i odprawiane przez kilka lat, a także rekolekcje w ciągu życia. Należy jednak pamiętać, że przed podjęciem Przymierza stałego należy odprawić pełne Ćwiczenia Duchowe (cztery tygodnie).

9. Czy są określone ramy czasowe, w których należy podjąć Przymierze czasowe/stałe?

- a) Zakłada się, że okres przygotowania do podjęcia Przymierza czasowego trwa od jednego do czterech lat (NO 2, *Statut WŻCh w Polsce*, Zał. 1, par. 2, p. 3).
- b) Okres pomiędzy podjęciem Przymierza czasowego i stałego zazwyczaj powinien trwać nie krócej niż dwa lata i nie dłużej niż osiem lat (NO 3, *Statut WŻCh w Polsce*, Zał. 1, par. 3, p. 2).

10. Co będzie jeśli nie zdecyduję się na Przymierze w tym czasie? Czy muszę odejść ze wspólnoty?

Nie jest koniecznym odchodzenie. Lecz bycie w WŻCh przez wiele lat można porównać do związku dwojga dorosłych ludzi, którzy mimo upływu czasu nie decydują się na małżeństwo (analogia do przymierza stałego), czy narzeczeństwo (analogia do przymierza czasowego). Powody takiego stanu powinny być przedmiotem rewizji indywidualnej i we wspólnocie. Rewizja taka powinna zakończyć się decyzją o dalszym zmierzaniu w stronę Przymierza (czasowego/stałego) lub rezygnacji z WŻCh.

11. Jak rozpoznać, że już jestem gotowy/a do podjęcia Przymierza?

W procesie rozeznania decyzji o podjęciu Przymierza czasowego warto postawić sobie następujące pytania, na które odpowiedzi twierdzące są sygnałem gotowości do Przymierza (*Charyzmat WŻCh*, 172-189):

- a. Czy znam Zasady Ogólne, a w szczególności elementy stylu życia WŻCh, akceptuję je i pragnę podążać tą drogą z pomocą wspólnoty?
- b. Czy mam poczucie, że duchowość, jaką proponuje WŻCh skierowana ku apostołstwu i zasady wspólnotowego życia przyjęte w WŻCh przyczyniają się do mojego osobistego wzrostu? Czy mam poczucie, że jest to droga w Kościele, na której Bóg chce mnie widzieć?
- c. Czy rozwijam swoje życie duchowe, korzystając ze źródeł duchowości WŻCh, a w szczególności Ćwiczeń Duchowych św. Ignacego? Czy odprawiłem/-am już Fundament i I Tydzień ÓD?
- d. Czy czuję, że podejmuję decyzję w wolności i pragnę w przyszłości nadal szukać woli Bożej i potwierdzenia, czy podjęta przeze mnie decyzja jest właściwa?
- e. Czy widzę otwierającą się przede mną drogę życia Przymierzem nie jako zbiór obowiązków do wypełnienia, ale jako zaproszenie Chrystusa do pełniejszego naśladowania Go i współpracy w budowaniu Królestwa Bożego?
- f. Czy moją gotowość do podjęcia Przymierza potwierdzają inni członkowie Wspólnoty (członkowie wspólnoty podstawowej/prewspólnoty, jej animator)?

12. Czy przyrzeczenie zwane w Polsce „Przymierzem” ma to samo znaczenie, co w innych krajach np. „commitment” (j. ang.), „engagement” (j. fr.)?

W języku polskim słowo przymierze jest rozumiane bardzo szeroko, oznacza – zgodę, porozumienie, związek, kontrakt, relacje, przysiężenie, zjednoczenie, konkordat.

W języku angielskim słowo *commitment* oznacza zobowiązanie, zaangażowanie, oddanie, poświęcenie, przywiązanie, związek, gotowość.

W języku francuskim słowo *engagement* rozumie się jako zobowiązanie, zaręczyny.

W języku hiszpańskim i włoskim mamy słowo *compromiso*, co można przetłumaczyć na zaangażowanie, zaręczyny.

W języku polskim nazwa Przymierze ma głębokie znaczenie, mające źródło w tekstach biblijnych pokazujących, że to Bóg pierwszy ustanawia trwałe przymierze ze swoim ludem, jest mu wierny, czego najwyższym wyrazem jest Wcielenie Syna Bożego oraz Jego śmierć i zmartwychwstanie, i zaprasza każdego człowieka do dania odpowiedzi na to pełne miłości przymierze poprzez podjęcie go w swoim życiu (por. *Charyzmat WŻCh*, 168). Przymierze w WŻCh jest przyrzeczeniem publicznym, zawierającym zobowiązania wobec Boga i Wspólnoty, a przez to podkreśla również zaangażowanie podejmującego Przymierze w życie i działania WŻCh. Zatem słowo Przymierze i treść wypowiedzianej przysięgi (przyrzeczenia) ściśle odpowiadają rozumieniu tego aktu w światowej WŻCh.

13. Czy lub kiedy wygasa Przymierze czasowe?

Przymierze czasowe wygasa w momencie podjęcia przez członka WŻCh Przymierza stałego lub odejścia ze Wspólnoty (rezygnacji lub wykluczenia). Aby Przymierze czasowe pomagało we wzroście osobistym i we wspólnocie, powinno być przedmiotem regularnej rewizji na forum wspólnoty podstawowej. Odnowienie Przymierza czasowego w obecności wspólnoty powinno następować nie rzadziej niż co dwa lata. [por. *Statut WŻCh w Polsce*, Zał. 1, par. 2, ust. 6]

14. Czy Przymierze stałe może wygasnąć?

Przymierze stałe członka WŻCh nie wygasa samoistnie z upływem czasu. Członek WŻCh może złożyć rezygnację z jego realizowania, gdy rezygnuje z WŻCh, do Rady Wykonawczej. W szczególnych przypadkach może zwrócić się z taką prośbą koordynator lokalny (por. *Regulamin WŻCh w Polsce*, 18 e). Przymierze stałe ustaje również z chwilą wykluczenia, por. *Statut WŻCh w Polsce*, par. 8, ust. 3). W związku z tym, że podjęcie Przymierza stałego jest potwierdzane przez władze wspólnoty krajowej, rezygnacja z członkostwa, nawet jeśli jest złożona na ręce koordynatora lokalnego, powinna być przekazana Radzie Wykonawczej. Decyzja o wykluczeniu osoby z WŻCh również powinna

być potwierdzona przez Radę Wykonawczą (por. *Regulamin WŻCh w Polsce*, 18 f).

15. Czy można zrezygnować z Przymierza stałego?

Istnieje możliwość rezygnacji z realizowania Przymierza stałego w związku z rezygnacją z WŻCh. Prośbę o potwierdzenie takiej rezygnacji osoba zainteresowana powinna skierować do Rady Wykonawczej, gdyż to władze wspólnoty krajowej zatwierdzały wcześniej Przymierze stałe (por. *Regulamin WŻCh w Polsce*, 18 e). Decyzja powinna być jednak dobrze rozważona i powinien być przeprowadzony proces rozeznania wspólnotowego na poziomie podstawowym/lokalnym, pomagający zobiektywizować osobie rezygnującej jej decyzję.

16. Jakie prawa otrzymuje osoba podejmująca Przymierze czasowe?

Osoba, która podjęła Przymierze czasowe staje się członkiem zwyczajnym (do podjęcia Przymierza wymagana jest pełnoletniość). Uzyskuje ona prawa wyborcze do władz WŻCh (czynne i bierne). Bierze udział w wyborze delegata na Zgromadzenie Krajowe przez wspólnotę podstawową i ma prawo reprezentować wspólnotę podstawową na tym zgromadzeniu. Może wnioskować we wszystkich sprawach WŻCh.

17. Jakie prawa otrzymuje osoba podejmująca Przymierze na stałe?

Osoba, która podejmuje Przymierze stałe ma wszystkie prawa członka zwyczajnego, a ponadto może kandydować na funkcje prezydenta i wiceprezydenta WŻCh.

18. Jakie obowiązki ma osoba, która podjęła Przymierze czasowe (czyli członek zwyczajny)?

Członek WŻCh po podjęciu Przymierza czasowego jest zobowiązany mocą tego przyrzeczenia do realizacji jego postanowień, w szczególności do wypełniania Zasad Ogólnych WŻCh i opisanego tam stylu życia Wspólnoty. Każdy członek zwyczajny ma obowiązek płacenia składek członkowskich. Ponadto powinien wspierać działalność statutową WŻCh i współpracować przy realizacji zadań apostołskich – w zakresie rozeznany indywidualnie i we wspólnocie, uwzględniającym możliwości i predyspozycje.

19. Czy w ramach Przymierza muszą podjąć jakieś konkretne działanie dla lub ze wspólnotą?

Każdy z członków WŻCh bierze na siebie współodpowiedzialność za życie Wspólnoty i jej działania apostołskie, a także wspomaga i zachęca innych do realizacji ich powołania do WŻCh (por. ZO 16). Wszystkie działania powinny być

jednak podejmowane po rozeznaniu, przy zachowaniu wewnętrznej wolności i zgodnie z zasadą szukania większego dobra. Osoba, która podjęła Przymierze nabywa czynne i bierne prawo wyborcze do władz WŻCh (lecz nie obowiązek kandydowania) oraz prawo reprezentowania wspólnoty podstawowej na Zgromadzeniu Krajowym (por. *Statut WŻCh w Polsce*, par. 8, ust. 2).

20. Co, jeśli na dany czas nie mogę zadeklarować konkretnego działania, a chcę podjąć Przymierze?

Przymierze w WŻCh nie precyzuje, jakie konkretne działania należy podjąć. Zgodnie z Zasadami Ogólnymi, które podejmujący Przymierze zobowiązuje się realizować, powinien on, obok uczestnictwa w formacji, jaką proponuje Wspólnota (ZO 4-7), uczestniczyć w misji świadczenia o Chrystusie wobec ludzi poprzez postawy, słowa i czyny (ZO 8). Nawet jeśli chwilowo nie ma on możliwości zaangażowania się w podejmowane przez wspólnotę podstawową lub lokalną przedsięwzięcia, jest wezwany, by odczytywać sens apostołski każdej sytuacji życia codziennego (ZO 11) i czynić apostołskimi działania wynikające z pełnienia ról społecznych: w rodzinie, środowisku pracy, itp. (ZO 9). Należy jednak pamiętać, że we wspólne działania apostołskie można włączać się w różny sposób, również poprzez modlitwę, wsparcie finansowe, promocję, a także uczestnictwo w procesie rozeznania i rewizji we wspólnocie.

21. Czy Przymierze wymaga uczestnictwa w spotkaniach wspólnoty podstawowej lub prewspólnoty?

Podejmujący Przymierze „zobowiązuje się, z pomocą Wspólnoty, do realizacji stylu życia i apostołowania, jaki ona proponuje” (zob. tekst Przymierza). Elementami tego stylu życia, podkreślającymi potrzebę realizacji Przymierza w łączności ze wspólnotą podstawową są: rozeznawanie apostołskie we wspólnocie (ZO 12 b), rewizja życia Przymierzem i zaangażowania apostołskiego oraz odpowiedzialność za uczestnictwo w spotkaniach wspólnoty, służących wzajemnemu wspieraniu się - wspomaganie innych i przyjmowaniu braterskiej rady i pomocy - tak jak w grupie "przyjaciół w Panu" (ZO12 c).

22. Co staje się z Przymierzem, gdy osoba zmienia miejsce zamieszkania lub w inny sposób traci kontakt ze Wspólnotą? Czy członek WŻCh łączy się Przymierzem w jednej tylko wspólnocie?

Przymierze w WŻCh jest włączeniem się we Wspólnotę Światową, jednak wspólnota podstawowa pełni w Przymierzem ważną rolę (ZO 7). To ona jest „towarzyszem drogi”, wspiera i mobilizuje do ciągłego rozwoju i w niej dokonuje się rewizji życia Przymierzem. Wspólnota pomaga też w rozeznaniu apostołstwa indywidualnego i wspólnego (por. ZO 16). Jeśli następuje reorganizacja wspólnot podstawowych, nowa wspólnota przejmuje rolę wspólnoty rozeznającej, w której

członek WŻCh realizuje swoje Przymierze. Jeśli konieczność wymaga zmiany miejsca zamieszkania, należy poszukać możliwości włączenia się we wspólnotę podstawową w jednym z istniejących ośrodków lokalnych (w kraju lub za granicą) z dostosowaniem częstotliwości uczestniczenia w spotkaniach do obecnych możliwości. Zalecane jest rozważenie z kierownikiem duchowym lub animatorem, czy zaistniała sytuacja pozwala na kontynuowanie bycia we Wspólnocie w roli członka zwyczajnego, czy raczej powinno się podjąć decyzję o rezygnacji, przynajmniej na pewien okres.

23. Czy w przypadku decyzji o odejściu z WŻCh należy złożyć rezygnację? Jeśli tak, to do kogo?

Jeśli osoba, która podejmuje decyzję o odejściu ze Wspólnoty, jest kandydatem (nie podjęła Przymierza), powinna poinformować o tym fakcie członków swojej wspólnoty podstawowej. Dialog w tej sprawie pozwoli zachować dobre relacje, a jednocześnie może dać potwierdzenie, czy decyzja była dobrze rozeznana, czy może jednak była pochopna. Rezygnujący, który trwa w Przymierzu czasowym, powinien złożyć rezygnację na ręce koordynatora lokalnego, gdyż koordynator lokalny i asystent kościelny aprobowali jego Przymierze (por. *Statut WŻCh w Polsce*, Zał. 1, par. 2, ust. 4). Powinno się jednak odbyć również spotkanie rozeznające w tej sprawie we wspólnotie podstawowej, gdyż to w niej i przy jej pomocy realizowane było Przymierze. Jeśli powodem rezygnacji są napięcia w relacjach we wspólnotie lub inne okoliczności wykraczające poza indywidualne przeszkody, a dotyczące WŻCh, tym bardziej zaleca się rozeznanie tej decyzji, w możliwie obiektywnym gronie. Można poprosić o uczestnictwo w takim spotkaniu asystenta lub osoby z dużym doświadczeniem w życiu wspólnotowym. Wszystko po to, by zarówno osoba rozeznająca decyzję o odejściu jak i członkowie Wspólnoty doszli do przekonania o wyborze większego dobra. W przypadku rezygnacji z WŻCh osoby ze stałym Przymierzem, informacja o tej rezygnacji złożonej na ręce koordynatora lokalnego lub bezpośrednia rezygnacja powinna dotrzeć do Rady Wykonawczej, gdyż na poziomie krajowym nastąpiła zgoda na podjęcie przez członka Przymierza stałego.

24. Od którego roku życia można być członkiem WŻCh?

Do WŻCh można dołączyć przez włączenie się w jedną ze wspólnot podstawowych lub tworząc nową grupę, która opierać się będzie na celach i stylu życia WŻCh. Osoba niepełnoletnia wstępuje za zgodą opiekunów prawnych. Podjąć Przymierze, a przez to stać się członkiem zwyczajnym, może osoba pełnoletnia.

25. Czy i w jakim zakresie można uczestniczyć w życiu WŻCh bez podjętego Przymierza?

Osoby nowo przyjęte do grona Wspólnoty powinny być wprowadzane w styl życia i apostołstwa WŻCh oraz powinny otrzymać pomoc w rozeznawaniu, czy jest to ich powołanie w Kościele. Zazwyczaj ten okres trwa od jednego do czterech lat. Wspólnotę WŻCh cechuje otwartość na współpracę z osobami, które (nie będąc członkami wspólnoty) pragną korzystać z formacji proponowanej w WŻCh lub brać udział w działalności apostołskiej WŻCh (por. *Statut WŻCh w Polsce*, par. 6, ust. 3). W tym celu w wielu ośrodkach organizowane są spotkania otwarte, medytacje prowadzone, rekolekcje w życiu codziennym i różne działania o charakterze apostołskim.

26. Jakiej wysokości składki wpłaca na rzecz WŻCh członek zwyczajny?

Według regulaminu wewnętrznego WŻCh w Polsce „*Zasady gospodarki finansowej*”, członkowie zwyczajni opłacają składki, przez 12 miesięcy w roku, w wysokości przynajmniej 1% od dochodu netto na członka rodziny. Kandydaci również są zachęceni do finansowego wspierania wspólnoty.

27. Na co przeznaczane są składki w WŻCh?

Co najmniej połowa wysokości składek członków wspólnoty lokalnej przekazywana jest do Wspólnoty Krajowej, a pozostała część przeznaczana jest na wydatki wspólnoty lokalnej związane z prowadzeniem działalności formacyjnej i apostołskiej lub inne wydatki uzgodnione w Radzie Lokalnej. Wspólnota Krajowa przeznacza otrzymane środki na:

- a) składki do Wspólnoty Światowej i Wspólnoty Europejskiej oraz Ogólnopolskiej Rady Ruchów Katolickich,
- b) funkcjonowanie Rady Wykonawczej i Komisji Rewizyjnej oraz Eurolinka,
- c) obsługę Sekretariatu WŻCh w Polsce oraz wydatki związane z platformą komunikacji zdalnej i stroną internetową,
- d) organizację i uczestnictwo w spotkaniach ogólnopolskich i międzynarodowych,
- e) materiały formacyjne i promocyjne (w tym tłumaczenia),
- f) działania zespołów tematycznych na poziomie krajowym (zespołu Migracje, zespołu ds. rodziny, zespołu ds. Przymierza).

Ponadto Wspólnota Krajowa w ramach funduszu formacyjnego wspiera inicjatywy formacyjne o zasięgu ponadlokalnym, a w ramach funduszu apostołskiego wspiera dzieła apostołskie, również o ponadlokalnym zasięgu.

28. Czy można przy podejmowaniu Przymierza ułożyć własny tekst tego przyrzeczenia?

Tak. Dopuszczalna jest forma własnego tekstu Przymierza, jednak niezbędne są następujące zdania: Ja.....(imię, nazwisko), składam Przymierze czasowe (stałe) rozumiejąc je tak, jak jest to opisane w „Zasadach Ogólnych” WŻCh.

Zobowiązuję się, z pomocą Wspólnoty, do realizacji stylu życia i apostołowania, jaki ona proponuje. Miejsce, data, podpis

Tekst własny Przymierza należy przekazać do akceptacji asystentowi.

29. Kto powinien być obecny przy podejmowaniu Przymierza?

Przymierze jest składane podczas Mszy Świętej na ręce kapłana reprezentującego władzę kościelną oraz przedstawiciela władz WŻCh. W przypadku Przymierza czasowego powinien to być przedstawiciel władz lokalnych, a stałego - Rady Wykonawczej, gdyż do ich zadań należy aprobowanie odpowiedniego rodzaju Przymierza.

Zaleca się jednak, by Przymierze było podejmowane przy okazji ważnych uroczystości lub spotkań Wspólnoty, w których uczestniczy wielu jej członków, gdyż akt Przymierza powinien być publicznym ogłoszeniem zaangażowania w życie Wspólnoty, a jednocześnie świadectwem odczytania drogi WŻCh jako swojej drogi w Kościele. Taki publiczny akt ma pozytywny wpływ na życie duchowe innych osób i jest widzialnym znakiem, jak Duch Święty działa w człowieku i w WŻCh.

30. Jaka jest rola wspólnoty podstawowej w podejmowaniu decyzji o Przymierzu przez członka tej wspólnoty i w realizacji Przymierza?

Przyjmując do swego grona nowe osoby, wspólnota zobowiązana jest wprowadzić je w styl życia i apostołowania WŻCh oraz pomóc im rozeznąć, czy jest to ich powołaniem w Kościele. Dokonuje się to głównie podczas spotkań wspólnoty podstawowej lub prewspólnoty oraz rozmów z animatorem formacji i kierownikiem duchowym. Indywidualne rozeznanie decyzji o podjęciu Przymierza powinno być dopełnione przez rozeznanie we wspólnocie, która na tym etapie pomaga w podjęciu dobrze przemyślanej decyzji i która w przyszłości ma wspierać członka WŻCh w realizacji Przymierza jako grupa „przyjaciół w Panu”. Na etapie realizacji tego Przymierza wspólnota podstawowa powinna troszczyć się o dalszy rozwój jej członków żyjących Przymierzem i dbać, by w odpowiednim czasie podejmować rewizję życia Przymierzem, która jest narzędziem podtrzymującym jego żywotność.

31. Na czym polega rewizja Przymierza? Co powinno być przedmiotem tej rewizji? Jak często należy dokonywać rewizji Przymierza? Czy rewizji przymierza można dokonać tylko dla siebie czy trzeba ją robić wobec wspólnoty?

Rewizja powinna być dokonywana na forum wspólnoty, a odnawianie przymierza czasowego powinno się odbywać przynajmniej raz na dwa lata (*Statut WŻCh w Polsce*, Zał. 1, par. 2, ust. 6).

Przedmiotem rewizji powinna być realizacja stylu życia WŻCh i zaangażowanie apostołskie, a w szczególności zadania i cele szczegółowe podjęte w Przymierzu, a także owoce i trudności z nimi związane. Może dojść do ich korekty i ukonkretnienia. Proponowana jest refleksja zarówno nad indywidualnym wzrostem duchowym jak i zaangażowaniem we Wspólnotę w duchu odpowiedzialności za jej funkcjonowanie i rozwój.

32. Jaki jest cel i na czym polega odnawianie Przymierza?

Odnawianie Przymierza czasowego wiąże się z jego rewizją i ewentualną korektą szczegółowych zadań, jakie osoba żyjąca Przymierzem czasowym stawia sobie na najbliższe lata i jakie mają jej pomóc w pełniejszej realizacji stylu życia WŻCh i integracji wszystkich wymiarów swego życia z pełnią wiary chrześcijańskiej (ZO 4). Natomiast w przypadku Przymierza stałego rewizja i odnawianie wiążą się z ożywieniem i jeszcze większym pogłębieniem życia Przymierzem.

33. Jak często należy odnawiać Przymierze?

Rewizję Przymierza podejmujemy regularnie na forum wspólnoty podstawowej. Odnawianie Przymierza czasowego w obecności wspólnoty powinno następować nie rzadziej niż co dwa lata. Zachęca się jednak także osoby żyjące Przymierzem stałym do okresowej rewizji i rozeznawania szczegółowych celów na najbliższe lata jako wyrazu nieustannego poszukiwania woli Bożej w życiu osobistym, wspólnotowym i zaangażowaniach apostołskich.

34. Gdzie można znaleźć materiały pomocne do lepszego zrozumienia tematyki Przymierza w WŻCh?

- a. [Zasady Ogólne](#) i [Normy Ogólne](#)
- b. [Charyzmat WŻCh](#) (punkty 164-200)
- c. [Statut WŻCh w Polsce](#) (szczególnie Załącznik nr 1)
- d. Świadczenia członków WŻCh (np. [Newsletter styczeń 2022](#))

35. Dlaczego Przymierze podejmuje się w czasie Mszy św.?

O składaniu Przymierza podczas Mszy świętej mówi *Statut WŻCh w Polsce*, Zał. 1, par. 4, ust. 1. Jak czytamy w *Zasadach Ogólnych WŻCh (ZO 7)*, „Wspólnota skoncentrowana na Eucharystii jest konkretnym doświadczeniem jedności w miłości i działaniu. Każda z naszych wspólnot jest zgromadzeniem osób w Chrystusie, częścią Jego Ciała Mistycznego”. Ponadto, przepisy liturgiczne zalecają łączenie sakramentów świętych i innych zobowiązań publicznych w Kościele z Mszą świętą, gdzie Słowo Boże przygotowuje nas na złożenie Bogu daru z samego siebie wraz z Chrystusem ofiarowującym się za nas Ojcu oraz na zjednoczenie z Chrystusem, naszym Panem, w Komunii świętej. Uroczyste rozesłanie połączone z błogosławieństwem można traktować jednocześnie jako

pośłanie do realizacji Przymierza i współpracy z Jezusem w budowaniu Królestwa Bożego (por. ZO 4).

36. W którym momencie Mszy św. podejmuje się Przymierze?

Zaleca się, aby podjęcie Przymierza (czasowego lub stałego) następowało przed Liturgią Eucharystyczną, a dokładnie pod koniec liturgii słowa (po homilii i, jeśli liturgia to przewiduje, po wyznaniu wiary, a przed modlitwą wiernych). Ten moment wskazywany jest jako odpowiedni do składania zobowiązań publicznych zgodnie z duchem liturgii posoborowej. Przykładem mogą być wskazania zawarte w Rytuale Rzymskim, poświęconym składaniu profesji zakonnej (dokument wydany przez KEP w 2015 r.).

Podejmowanie Przymierza w tym momencie łączy ten akt z odpowiedzią na Boże wezwanie i zaproszenie (m.in. z Chrztem świętym) i podkreśla ofiarowanie się Bogu, zgodnie z naszym charyzmatem.

ⁱ ZO - Zasady Ogólne WŻCh

ⁱⁱ NO – Normy Ogólne WŻCh